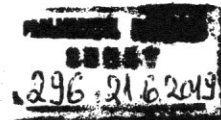

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă Magnițki privind instituirea unor sancțiuni în privința cetățenilor străini responsabili pentru încălcarea gravă a drepturilor omului*, inițiată de domnul deputat USR Cristian Ghinea împreună cu un grup de parlamentari USR, PSD, PMP (**Bp. 138/2019**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea cadrului legal pentru aplicarea unor sancțiuni în privința cetățenilor străini responsabili pentru încălcări grave ale drepturilor omului, fiind vizate acele încălcări grave „săvârșite împotriva cetățenilor oricărui stat care au denunțat activitățile ilegale comise de funcționari ai autorităților sau au apărut ori au promovat drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

II. Observații

1. Semnalăm că din analiza *Expunerii de motive* și a textului propunerii legislative reiese faptul că obiectul propunerii legislative coincide cu obiectul unei inițiative a Olandei privind crearea unui cadru juridic privind impunerea de măsuri restrictive împotriva persoanelor responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului în state terțe. Inițiativa se află, în prezent, în dezbatere,

între reprezentanții statelor membre ale Uniunii Europene (UE), în cadrul formațiunilor de lucru competente ale Consiliului Uniunii Europene.

Menționăm faptul că măsurile restrictive reprezintă unul din instrumentele de politică externă aflate la dispoziția UE, pentru promovarea obiectivelor acțiunii externe a UE prevăzute în art. 2 din Tratatul pentru Uniunea Europeană (TUE). Conform art. 24 alin. (3) din TUE, „statele membre sprijină activ și fără rezerve politica externă și de securitate a Uniunii, în spiritul loialității și solidarității reciproce și respectă acțiunea Uniunii în acest domeniu.”. De asemenea, conform aceluiași alineat, statele membre „se abțin de la orice acțiune contrară intereselor Uniunii sau care poate dăuna eficienței sale ca forță de coeziune în relațiile internaționale.”.

Având în vedere aceste dispoziții și stadiul avansat al procesului de negociere la nivelul UE, apreciem că adoptarea acestei propuneri legislative și inițierea unui proces de impunere de sancțiuni, la nivel național, având același obiect ca cel la nivel UE, ar pune în pericol coeziunea UE în relațiile sale cu statele terțe, vulnerabilizând România în relația cu celelalte state membre UE și punând în pericol atingerea obiectivelor de politică externă ale României.

2. Precizăm că măsura interzicerii intrării în România a unor persoane care reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale, precum și declararea ca indezirabile a unor persoane este prevăzută de cadrul legal din România, respectiv de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, la *Secțiunea a 7-a*, art.106³-106⁶, în cazul țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, precum și de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, la art. 29-32, pentru cetățenii membri UE.

Totodată, orice măsuri de asemenea natură, care constituie interdicții de exercitare a liberei circulații, precum și măsuri de natură patrimonială împotriva unor persoane, este necesar a fi însoțite de garanțiile constituționale, în primul rând de posibilitatea contestării în instanță a unei asemenea măsuri. Fără asigurarea garanțiilor specifice unui stat de drept asemenea măsuri ar constitui încălcări ale drepturilor omului.

De asemenea, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale* reglementează modalitatea de punere în aplicare, la nivel național, a sancțiunilor internaționale instituite prin rezoluțiile Consiliului de Securitate al

Organizației Națiunilor Unite sau alte acte adoptate în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite ori prin regulamente, decizii, poziții comune, acțiuni comune și alte instrumente juridice ale Uniunii Europene, sancțiunile în cauză vizând restricții și obligații în legătură atât cu guvernele unor state cât și cu entități nestatale sau persoane fizice ori juridice.

Cât privește „*implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare*”, se constată că măsurile din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. a) și art. 3 din inițiativa legislativă sunt în contradicție cu cele ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002*.

Astfel, potrivit *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002*, măsura declarării ca indezirabil se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, iar, potrivit art. 106, interzicerea intrării în România se dispune de Inspectoratul General pentru Imigrări sau de organele poliției de frontieră, în timp ce, potrivit inițiativei legislative, interdicția de intrare pe teritoriul României se „*poate impune*” și se „*poate elimina*” de către Prim-ministru, „*prin hotărâre de guvern*”.

Având în vedere argumentele prezentate, apreciem că, în privința scopului urmărit de inițiativa legislativă propusă, legislația în vigoare cuprinde numeroase instrumente în vederea asigurării efectivității unor sancțiuni impuse persoanelor responsabile sau implicate în încălcări grave ale drepturilor omului, motiv pentru care în aprecierea soluțiilor legislative propuse se impunea raportarea la cadrul normativ intern deja existent.

3. Referitor la motivarea prevăzută în *Expunerea de motive*, datorită conținutului sumar prezentat și argumentat, precum și a modalității necorespunzătoare de redactare, apreciem că aceasta nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la elementele obligatorii din cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare.

În acest sens, menționăm că *Expunerea de motive* ar trebui să se refere la „*cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice*”, precum și la „*implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare*”.

4. În ceea ce privește modul de redactare al propunerii legislative, apreciem că normele instituite sunt neclare și imprecise, aspecte care, pe

lângă dificultățile de interpretare și aplicare, sunt de natură a conduce și la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din *Constituție*.

În acest sens, precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, actul normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se și previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat.

De asemenea, potrivit art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”.

Astfel, cu privire la art. 1 alin. (1) lit. a) din inițiativa legislativă, apreciem că norma este neclară și incompletă nerezultând cum anume se stabilește responsabilitatea sau implicarea cetățenilor străini în actele enumerate.

În ceea ce privește „*luarea în considerare*” a dovezilor la care face referire art. 1 alin. (2), precizăm că aceasta nu se poate realiza oricum, ci doar în baza actelor și instrumentelor internaționale la care România este parte în virtutea dreptului unional sau internațional.

Referitor la art. 2 și art. 3 din inițiativa legislativă, menționăm că actele Prim-ministrului și ale Guvernului sunt cele prevăzute de *Constituție* și *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare*, hotărârea fiind actul adoptat de Guvern, iar nu „*impus*” sau emis de Prim-ministru.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Văduța DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului